

Mikä tuottaa ristikoissa iloa (tekijälleen)?

Olen tehnyt ristikoita työkseni kolmisenkymmentä vuotta. Leipää on tullut pöytään niin, että neljä lasta olen niillä ruokkinut. Olenko leipääntynyt? Vieläkö tulee eteen uutta ja innostavaa? Herättääkö sama vanha pulla elämyksiä vai turrunko pakon edessä toistoon?

Vastaan kaikkiin esittämiini kysymyksiin kyllä ja ei. Kolmeenkymmeneen vuoteen mahtuu yli 1500 maanantaita, joista varmasti joku on ollut tympeää toistoa. Päiväni murmelina. Aivan samat asiat, jotka kyllästyttävät ratkojia, tympivät tekijöitäkin. Tämän työn suolaisen suloinen luonne kilpistyy siinä, kun aina vaan haastaa itseään keksimään uutta näkökulmaa puhki kuluneisiin vihjeisiin.

Onnistumisessa jonkinlainen vire on tarkeinta. Sen saavuttaminen ja ylläpitäminen on taiteenlaji itsessään. Jos työtä on liian vähän, alkaa syventää tietohakujaan ja eteneminen uhkaa hidastua. Jos töitä on liikaa tai liian nopealla aikataululla, sitä joko lätkii ensimmäisenä mieleen tulleita itsestäänselvyyksiä tai vaikeampia vihjeitä hahmotellessaan saa ajatuskoneistonsa sakkaamaan tyystin. Sopivan reipas mutta riittävän paineeton tahti olisi ihanteellinen. Aina kun sellaisen työviireen saavuttaa, on duuni kuin unelmaa.

Luovuus kukkii, uusia oivalluksia putkahtelee.

Suurta mielihyvää minulle tuottaa myös piirtäminen. Vaikka kuvani ovat perusviivapiirroksia tietokoneen näytöllä, niin luovuuden akkuni latautuvat niitä tehdessä. Ilahdun kauneudesta, sulavasta viivanliikkeestä ja toisiinsa sopivista väreistä. Minusta tuntuu myös merkittävältä, että saan jotakin aikaan. Jätän merkin. Mieleni hahmotteli jotain, käteni piirtää sen esille, ja siinä se on. Kuva työstä kastautumassa veteen. Miten pienillä eroilla sen saa näyttämään siltä, että vesi on kylmää ja tytöllä on kiire pois vedestä. Siinä kaikessa on jotain taianomaista. No, parhaimmillaan niin.

Aivan jokapäiväisessä työssä iloa minulle tuottaa komposition harmonia. Se, että ristikko näyttää kaikkien elementtensä suhteen tasapainoiselta. Kuvia on suhteessa tekstiin mukavasti, värit sopivat yhteen, fontit eivät hypi silmille.

Ratkojien palautteita luen mielelläni. Niin kriittisen rakentavaa purnausta kuin mieltä hiveleviä kehujaakin. Valituksissa on usein minulle ajattelemisen aihetta. Tämä työ koostuu niin monesta pienestä päätöksestä, että joukkoon mahtuu väistämättä sellaisia, jotka voisivat olla paremmin jollakin toisella tavalla.

Hyvin mielelläni kuulisin sinulta, mikä tuottaa sinulle iloa ristikoissa. Juuri siitä sinun näkökulmastasi.

Heli Kärkkäinen
heli.karkkainen@ristikkoakatemia.fi

Lähetätkää ristikkoiheisia kysymyksiä ja mielipiteitä osoitteeseen kysymys@ristikkoakatemia.fi